

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΛ Β΄ ΗΧΟΣ
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ**

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου

Ἦχος πλ. β'

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνήλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς)

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιπον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον Δογματικὸν

Ἦχος πλ. β'

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον· τὴν σὴν γὰρ ἄχραντον ὑποδὺς γαστέρα, ὁ πάντων Δημιουργός, ἐγένετο σὰρξ, οὐ τραπείς τὴν φύσιν, οὐδὲ φαντάσας τὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ τῇ ἐκ σοῦ ληφθεῖση λογικῶς ἐμψυχωμένη σαρκί, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ εἶναι λαβούση, ἐνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν· ὅθεν εὐσεβῶς ἐν δύο φύσεσιν ἐπιδηλουμέναις, τὴν διαφορὰν ποιούμεθα. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παναγία, καταπέμψαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα Προσόμοια τῆς Θεοτόκου

Ὅλην ἀποθέμενοι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ὅρκω ὡς ὑπέσχετο, τῷ σῷ προπάτορι πάλαι, Θεὸς ὑπερχρόνιος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων τετελείωκε, προελθὼν Ἄχραντε, ἐκ γαστροῦ σου θείας· καὶ γὰρ ὄντως ἐξανέτειλεν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ δρακί συνεχῶν τὰ πέρατα, ὄνπερ κάμοι εὐΐλατον, ποιήσον ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, Παρθένε Μαρία, αὐτοῦ τῆς Βασιλείας με τυχεῖν, δι' ἀρετῶν ἀνουψώσεως, καὶ παθῶν νεκρώσεως.

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ Πατρός σου.

Νοὸς καθαρότητι, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε, πόρρωθεν προέφησε, ποιητὴν τῆς κτίσεως τεξομένην σε, ὦ σεμνὴ Πάναγνε· σὺ γὰρ ὠφθης μόνη, ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· διό σου δέομαι, τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου, καθάρισον καὶ λάμπεως, θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον, Κόρη τοῦ

Υιού σου, και στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται, κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Θανάτου κατάλυσις, διὰ τοῦ τόκου σου ὤφθη· σὺ γὰρ Κόρη πέφηκας, τῆς ζωῆς ἀφθάρτου ἐνδιαίτημα· διὸ σου δέομαι, ἐν πυθμένι τοῦ Ἄδου, τῶν παθῶν μου κατακείμενον, σὺ ἐξανάστησον, καὶ πρὸς εὐφροσύνην καὶ ζώωσιν, Παρθένε χειραγώγησον, πρὸς τὴν μακαρίαν ἀντίδοσιν, καὶ τῆς ἀνωλέθρου, καὶ θείας καταξίωσον χαρᾶς, ἔνθα τρυφή ἢ αἶδιος, ἔνθα φῶς ἀνέσπερον.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον Δογματικὸν

Ἦχος πλ. β'

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, τὴν Παναγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἀνευφημήσωμεν, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας τὸ χωνευτήριον, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων τὸ ἐργαστήριον· ἐν αὐτῇ γὰρ γέγονε καινά, ὁ Ἄναρχος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃται, οὐ τροπῆ τῶν φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει τῇ καθ' ὑπόστασιν· προέρχεται γὰρ εἰς ἕκ δύο τῶν ἐναντίων, ἐν δυσὶ τελείαις ταῖς φύσεσιν, ἀδιαιρέτως γνωριζόμενος, θεληματικῶς τε καὶ ἐνεργητικῶς, καθ' ἑκατέραν οὐσίαν, ὁ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς πιστούμενος, τῆς σωτηρίου οἰκονομίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. β' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντὸν σου σῶμα. Ἐσκόλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήνητησας τῇ Παρθένω, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἠλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Στιχηρὰ Ἦχος πλ. β'

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνήλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσῃς σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἀμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἰκετεύομεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασιν σου, ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας,

Θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θάνατου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμὰ τοῦ Ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τὸν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστικα Ἦχος πλ. β'

Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὕμνουσιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν· Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ δακρύων ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτήρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκήσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπη; πῶς μετετέθη; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων, θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῇ ταφῇ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρας, τὸν Ἄδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. β' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντὸν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἄδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οικονομήσας, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Κανών Τριαδικός, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸν ἕκτον ὕμνον προσφέρω σοι, θειότης.

Ῥοδὴ α' Ἦχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικὰς, ἐνιαίας φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλανθρωπὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμὸν ἡμῖν δωρούμενον.

Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς, καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς θείας ἐλλάμπεως.

Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἐθνῶν, Ἐκκλησίαν ἓνα σε, τρισυπόστατον Θεόν, προσκυνεῖν ἐδίδαξεν, ἐξ οὗ καὶ δι' οὗ περ, καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προήλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε Ἥλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφασοῦς Θεότητος αὐγαίς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Ῥοδὴ γ' Οὐκ ἔστιν ἅγιος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους, κατεσκεύασας μέλπειν, τρισαγαίαις σε φωναίς, δέξαι μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριπτήν, σύμμορφον ἐνιαίαν, θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομεν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν συγχώρησιν.

Ὁ Νοῦς ὁ ἄναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν, γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, καὶ τοὺς γενάρχας τῆς πρὶν, καταδίκης μόνος ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι φιλάνθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν· διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε, καὶ ἴασαι τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἑλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥοδὴ δ' Χριστός μου δύναμις [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θάπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμπεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς υπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἡ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰῶδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφῶς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου γαστρὶ, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε' Τῷ θείῳ φέγγει σου [TO AKOYTE](#)

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σὲ ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναἰδῖος Υἱός, Πνεῦμα τὸ ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ρύσαι καὶ θλίψεως.

Ῥυθμίζων λάμπησι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποιήσον.

Θεοτοκίον

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει, καὶ συντήρει, τοὺς σὲ δοξάζοντας, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

Ῥδὴ ς' Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν [TO AKOYTE](#)

Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτίσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θεῖαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων, καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν [TO AKOYTE](#)

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ ἀγίῳ, βλέπον εἰς ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνούντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγγνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα... καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Βλέπον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμπον φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιήσασάν σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον [TO AKOYTE](#)

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτήρησι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοὶ πιστῶς· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Συμφυή και συναΐδιον δοξάζομεν, ἕνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν ἀσυγχύτως ὑποστατικάις, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεΐληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον φιλανθρώπως, φύραμα σαφῶς, καὶ πάντας ἐδίδασκε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η' Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων θάπτῃ παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων πάντας ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογούντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναΐδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς πληγῆς, πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁρᾶν αἱ τάξεις Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριπτόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς κράτος δοξάζουσι.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου ταῖς καρδίαις, καὶ φώτισον τὰς ψυχάς, καὶ λύτρωσαι πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ἡ φῶς ὁμότιμον καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης πεφικυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφερᾶς, ῥύσαι κακοπραγίας, καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθένε, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτὸς, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντας ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, ἀεὶ δοξάζοντας.

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος πλ. β'

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. β' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμᾳ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντὸν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ,

υπήνησας τῇ Παρθένω, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἡλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδὰμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σοφῶς οικονομήσας, δόξα σοι.

Καθίσματα Ἦχος πλ. β'

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ Ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον. Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα· καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔκρυψας τὴν αἰώνιον Ζωήν; ποῦ ἔθηκας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν, ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· ὁ ἐν νεκροῖς καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας δόξα σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυῖδ τὸν τόκον σου Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς Γῆ ἁγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Ζωή, ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα...

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν Ἐγερσιν τὴν ἐνθεον, ἀθάνατε Κύριε· κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας Ἄδου τὰς πύλας, ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς ὡς Δεσπότης, τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή Ἦχος πλ. β'

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον, καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ

Ἀντίφωνον Α'

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σέ Λόγε, οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.
Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενουμένους, καταρτίζων εὐχρηστα, σκευή σου Λόγε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία, εἴ τιτι τούτων κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.
τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρουθίον Λόγε, οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων.

..

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρώσιν.
Ἐν ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνούσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Κανὼν Ἀναστάσιμος

Ῥοδὴ α' ᾠδὴ πλ. β' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν, σοὶ πάντες ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἡ τελευταία, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Κύματι θαλάσσης ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Βήματι Πιλάτου, παρίσταται θέλων ἀνόμῳ κρίματι, ὥσπερ κριτὸς ὁ κριτῆς, καὶ ἐκ χειρὸς ἀδικίας, εἰς τὸ πρόσωπον ραπίζεται, ὁ Θεὸς ὃν φρίπτουσιν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦπλωσας τὰς θείας, παλάμας σου Σῶτερ, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου, καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καὶ συνηγάγου τὰ ἔθνη, εἰς ἐπὶ γνῶσίν σου Δέσποτα, προσκυνούντα Κύριε, τὴν ἑνδοξὸν σου Σταύρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴστατο δακρύων, πηγὰς ἀφείσα ἢ Ὑπεράμωμος, ἐν τῷ Σταυρῷ σου Σωτήρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σου ῥανίδας, τῶν αἱμάτων καθορῶσα Χριστέ, καὶ τὴν σὴν ἀνεΐκαστον, συμπάθειαν δοξάζουσα.

**Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς.
Μήτηρ Θεοῦ, τὴν ἄφθονόν μοι δὸς χάριν.**

Ὡς ἐν ἠπιέρῳ πεζεύσας ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μεταλαβοῦσα ἢ Εὐα τῆς τοῦ φυτοῦ, παρηκόου βρώσεως, ἐπεισάγει τὴν ἀράν, ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἄγνη, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κυήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μαργαρίτην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τῶν παθῶν μου τὴν ἀχλύν, καὶ ππαισμάτων τάραχον, Ἄγνη, διασκέδασον φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν ὁ Ἰακώβ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκούμενον, προεώρα μυστικῶς, νοεροῖς τοῖς ὄμμασι Θεόν, τὸν ῥυσάμενον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκλελοιπότην ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Υἱός σου καὶ Θεός, προελθὼν ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἢ κτίσις, διελύετο φόβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνεχέτο.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεΐλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῶ ἐγέρσει, τοὺς πρὶν θανατωθέντας, οἱ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο. Ἴδου ἡ λύτρωσις, ἦλθες, Κύριε, κραυγάζοντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει, Σωτῆρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἄδου, φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου, ἐρρύσω ὡς παντοδύναμος, καὶ μελωδοῦντες λέγομεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε φιλόνηθρωπε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὡς ἔβλεψας πιρωσκόμενον λόγῃ, ἐτρώθης τὴν καρδίαν Ὑπεραγία πανάμωμε, καὶ θαμβουμένη ἔλεγες· Τί σοι ἀπέδωκε, τέκνον, δῆμος ὁ παράνομος;

Τῆς Θεοτόκου

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ῥευστὴν μου σάρκα καὶ θνητὴν, πάναγνε Θεομήτορ, ἐκ γαστρὸς σου ἀφράστως, προσλαβὼν ὁ ἀγαθός, καὶ ἀφθαρτίσας αὐτήν, αἰωνίως ἐαυτῷ συνέδησε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν σαρκούμενον ἐκ σοῦ, καθορῶντες Παρθένε, ἐξεπλήττοντο φόβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ ὡς Μητέρα Θεοῦ, ἀσιγήτοις ὕμνοις σε γεραίρουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξέστη ὄρος νοητόν, βλέπων σε ὁ Προφήτης, Δανιὴλ ἐξ οὐ λίθος, ἐτμήθη ἄνευ χειρῶν, καὶ τῶν δαιμόνων βωμούς, Θεομήτορ κραταιῶς συνέτριψεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὔτε γλῶσσα Παρθένε, εὐφημήσαι ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σπορᾶς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε ἠυδόκησε.

Ἐδὴ δ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἦνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη καὶ ἀρδευθεῖς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφεις μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν ὑποβάλλει· Χριστὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων

φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστήρια.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν τίμιον Σταυρόν σου σέβομεν, καὶ τοὺς ἥλους Χριστέ, καὶ τὴν ἁγίαν λόγχην, σὺν τῷ καλάμῳ, στέφανον τὸν ἐξ ἀκανθῶν· δι' ὧν ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου φθορᾶς ἐρρύσθημεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τάφος Σωτῆρ σε ὑπεδέξατο, ἐκουσίως νεκρόν, ὑπὲρ ἡμῶν ὀφθέντα, ἀλλ' οὐδαμῶς δεδύνηται Λόγε κατασχεῖν· ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σῶζων τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοκυῆτορ ἀειπάρθενε, ἡ Σωτῆρα Χριστόν, βροτοῖς ἀποτεκοῦσα, κινδύνων, καὶ κολάσεων, λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Τῆς Θεοτόκου

Χριστὸς μου δύναμις ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἕμνουῦμεν Ἄχραντε, σὲ τὴν πανάμωμον· διὰ σοῦ οἱ σωθέντες καὶ εὐσεβῶς, μέλποντες κραυγάζομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεόν, Ἀειπάρθενε κήσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, Παρθένε τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου διὰ σαρκός, φαῖνον Παμμακάριστε, καὶ τοῖς ὕμνοῦσί σε χαράν, Ἀειπάρθενε ἐπήγασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ χάρις ἦνθησεν, ὁ νόμος πέπαυται, διὰ σοῦ Παναγία· σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν παρεχόμενον ἡμῖν, Ἀειπάρθενε τὴν ἄφεισιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

ᾠδὴ ε' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἄγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ εἰδέναι καταύγασον δέομαι, σὲ Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν ππαισμάτων ἀνακαλούμενον».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἵποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβεὶμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα νωτὰ μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, Ληστῆ ὁδοποιήσαντα τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστέ ἐπιστροφὴν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας τῇ Ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογούντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως Θεογεννήτριαν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Θεοφανείας σου Χριστέ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Βρῶσει τοῦ ξύλου ἐν Ἐδέμ, ἀπατηθεὶς εἰς φθορὰν κατώλισθεν, ὁ γενάρχης παρακούσας Κύριε, ἐντολῆς τῆς σῆς Ὑπεράγαθε, ἀλλὰ τοῦτον διὰ Σταυροῦ, πάλιν ἀνήγαγες εἰς τὸ πρῶτον κάλλος, ὑπήκοος τῷ Πατρὶ Σῶτερ γενόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῷ σῶ θανάτῳ ἀγαθέ, τὸ τοῦ θανάτου ἠφάνισται κράτος, καὶ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, καὶ ἀθανασία δεδώρηται· διὰ τοῦτό σου τὴν Ταφὴν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν πίστει προσκυνοῦμεν, δι' ἧς ὡς Θεός, κόσμον πάντα κατεφώτισας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ποιητὴς τῶν ἀπάντων Κύριος, ἐν τῇ σῇ Πανάμωμε, κατώκησεν, ἀπορρήτως μήτρα δοξάσας σε, ὑπερτέραν τῶν οὐρανῶν, ἀγιωτέραν τε ταγμάτων αὐλῶν· διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς, σὲ μακαρίζομεν.

Τῆς Θεοτόκου

Τῷ θείῳ φέγγει σου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄγνεια λάμπασα τηλαυγῶς, θεῖον ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότη Πανύμνητε γέγονας· σὺ γὰρ μόνη μήτηρ ὄντως ἐδείχθης Θεοῦ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος, τοῦτον βαστάσασα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὠραιότητας σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θρηνείτω σύστημα δυσσεβών, τών μη κηρυπτόντων σε, διαρρήδην άγνήν Θεομήτορα· σύ γάρ πύλη θείου φωτός έδειχθης ήμίν, τόν ζόφον τών ππαισμάτων διασκεδάζουσα.

Ώδή ς' Ο Ειρμός ΤΟ ΑΚΟΤΤΕ

«Του βίου τήν θάλασσαν, ύψουμένην καθορών, τών πειρασμών τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ανάγαγε, έκ φθοράς τήν ζωήν μου, Πολυέλεε».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοίς μέν ήλοις τήν άράν, τήν καθ' ήμῶν έξήλειπας, τῇ δέ λόγῃ νυπτόμενος τήν πλευράν, Ἄδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας, τόν κόσμον ήλευθέρωσας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδὰμ κατενήνεκται, δι' άπάτης ππερνισθείς, πρὸς τὸ του Ἄδου βάραθρον, άλλ' ὁ φύσει Θεός τε καί συμπαθής, κατήλθες πρὸς έρευναν, καί έπ' ὤμων βαστάσας, συνανέστησας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμᾶς.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, ή τεκούσα τοίς βροτοίς, τόν κυβερνήτην Κύριον, τών παθῶν μου τόν ἄστατον καί δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καί γαλήνην, παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Συνεσχέθη, άλλ' οὐ κατεσχέθη ΤΟ ΑΚΟΤΤΕ

Χριστοκτόνος, καί προφητοκτόνος, έφου Ἐβραίων ή πληθύς· ὡς γάρ προφήτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας μυστικὰς άκτίνας, κτείνει οὐκ έδεδοίκει, οὕτω καί νῦν τόν Κύριον, ὄν εκήρυκτον εκείνοι τότε, φθόνῳ βαλλόμενοι εκτειναν, άλλ' ήμίν, γέγονε ζωή, αὐτοῦ ή νέκρωσις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεός ήμῶν δόξα σοι.

Συνεσχέθης, άλλ' οὐ κατεσχέθης, Σῶτερ, έν τῷ μνήματι· εί γάρ καί εκουσίως, άπεγεύσω του θανάτου Λόγε, άλλ' άνέστης ὡς Θεός άθάνατος, συνεχείρας τούς δεσμίους τούς έν Ἄδῃ, καί χαράν γυναιξίν άντι τῆς λύπης, τῆς πριν ανταλλαζάμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμᾶς.

Ἄτιμόν σου, καί εκλείπον ὡφθη, είδος σαρκὸς παρὰ βροτούς, έν τῷ καιρῷ του πάθους, τῆς Θεότητος καί γάρ οὐσία, ὡραίος κάλλει, τῷ Δαυῖδ έδεικνυσο· άλλὰ ράβδῳ σου τῆς Βασιλείας, έχθρῶν συντρίψας ίσχύν, έλεγεν ή Ἁγνή· ὦ Υἱέ μου, καί Θεέ, τάφου άνάστηθι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Του βίου τήν θάλασσαν ΤΟ ΑΚΟΤΤΕ

Ὁ μέγας προέγραπεν, έν Προφήταις Μωϋσής, σε κιβωτόν καί τράπεζαν, καί λυχνίαν καί στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τήν σάρκωσιν, τήν εκ σου του ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σώσον ήμᾶς.

Νεκρούται ὁ θάνατος, καταργεῖται καὶ φθορά, τὸ τοῦ Ἀδὰμ κατάκριμα, τῷ καρπῷ σου, ὦ Δέσποινα προσβαλῶν· ζῶην γὰρ ἐγέννησας, ἐκ φθορᾶς λυτρουμένην τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ νόμος ἡσθένησε, καὶ παρήλθεν ἡ σκιά, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σοῦ Παρθένε κυήσεως, τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος πολυῦμνητε.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Τῇ ζωαρχικῇ παλάμῃ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτῆρ, ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν Ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡμφιάσαντο Χριστέ τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ καταχθόνια, ὁ προπάτωρ δέ, θυμηδίας ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ μήτηρ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν, ὃν αἶτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Ἄφραστον θαῦμα ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡ ξένου τρόπου! τὸν Ἰσραὴλ ὁ ρυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τοῦ Φαραῶ, σταυροῦται ἐκὼν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ λύει σειρὰς ἀμπλακημάτων, ὧ πίστει μελωδοῦμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σὲ τὸν Σωτῆρα, ἐν τῷ Κρανίῳ ἐσταύρωσαν, παρανόμων παῖδες ἀσεβεῖς, τὸν πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κυήσασα, τῆς κατάρας λύεις τὸν Ἀδάμ, Παρθένε ἀγνή· διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ Υἱῷ σου ὑμνοῦμεν καὶ βοῶμεν· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Θεοτόκου

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμινος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ὤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μακαρίζουσι τὰ πέρατα σὲ Πάναγνε, μήτερ ὡς προεφήτευσας, φωτιζόμενα, φωτοβόλοις λάμπουσι ταῖς σαῖς, καὶ χάριτι μέλποντα βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλεθρίους μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπειρεν, ὄφις ὁ πονηρότατος, ἀλλ' αὐτοὺς ὁ σὸς Θεομήτορ ἔθλασεν Υἱός, ἰσχὺν δὲ μοι δέδωκε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον τῆς φύσεως σὺ πέφυκας, μόνη θεομακάριστε· τὸν ἐπ' ὧμων γάρ, Χερουβεὶμ, καθήμενον Θεόν, ἀγκάλαις βαστάζουσα βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυροῦ ἀναρτήσαντα, Λόγε Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψῖδας οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς Ἄδην φοιτήσας, ὄλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπριά τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη, θεῖον ἐσκήνωσεν· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος
Ἔκστηθι φρίπτων οὐρανέ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχὺν χειρώσασθαι, διὰ Σταυροῦ καὶ ταφῆς, καὶ πάντας διεγείρει κραυγάζειν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέπταται Ἄδου τυραννίς, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐξουδένωται λοιπόν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς πηγνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τούτου δυναστείαν καθεῖλεν, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡ τῆς ἀφράστου σου Χριστέ, φιλανθρωπότητος, καὶ ἀρρήτων ἀγαθῶν! ἐμέ γὰρ καθορῶν ὀλλύμενον, ἐν τῇ τοῦ Ἄδου φρουρᾷ, τὰ πάθη ὑπομείνας ἐρρύσω· διό σε εὐλογοῦμεν, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Θεοτόκου
Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Διαchrύσω ἐσθῆθι ὡσπερ βασίλισσαν, ὁ Υἱὸς σου λαμπρύνας, αἴγλη τοῦ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν, αὐτοῦ ἔστησε Πάναγνε, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ θελήματι μόνῳ κόσμον πηξάμενος, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα δανεῖζεται, ἄνωθεν αὐτήν, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συναφείας τοῦ Λόγου πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐνδιαίτημα θεῖον Πάναγνε πέφυκας, λάμψασα σαφῶς, παρθενίας λαμπρότησιν· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χρυσουγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως Φῶς τὸ ἀπρόσιπον, γνῶσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὄθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκί, προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας πάθος, Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ Ἄδῃ οὐ καταλείπεται, ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικὸν

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν, ἀγνοοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος Παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριάς ἀχώριστος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ὡς θνητὸς ζωοδότα, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου τὴν ἰσχύν, διέλυσας Χριστέ, συνεγείρας νεκρούς, οὓς καὶ συγκατέπιε, καὶ ἀνάστασιν πᾶσι, παρέσχες ὡς Θεός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνουσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· ὁ γὰρ Χριστὸς ἐκ τῶν νεκρῶν ἠγέρθη ὡς Θεός. Ποῦ σου θάνατε, νῦν τὸ κέντρον; κράζομεν. Ποῦ σοῦ ἄδη τὸ νίκος; Κάθειλέ σε εἰς γῆν, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, καὶ κατέχεις ὡς βρέφος, ἐν ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς ρυόμενον ἡμᾶς, πολεμίου ἐχθροῦ ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ὄρᾳς ἐπὶ ξύλου ὑψούμενον Σταυροῦ, τὸν ἐκ βόθρου κακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Τῆς Θεοτόκου

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄστηρ ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τοῖς ζόφῳ κρατουμένοις ἀνέτειλε· διὰ σοῦ νῦν Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Θεός, Λόγος σεσαρκωμένος, ᾧ φωτιζόμενοι, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωσθεὶς δυνάμει τῇ σῇ καὶ χάριτι, σοὶ τὴν ὥδην προθύμως, ἐκ καρδίας ἀνέθηκα, ἀλλὰ ταύτην

πρόσδεξαι Παρθένε αγνή, χάριν αντιδιδούσα, σοῦ τὴν πολύφωτον, ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν, θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσὸς ἐδείχθης σαφῶς Θεότητος, ἐν ᾧ στολὴν τοῦ σώματος, ὁ Λόγος ἐξύφανε, θεουργήσας τὴν ἐμὴν Παρθένη μορφήν, ἦν περ ἐνδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τοὺς ἐκ διανοίας καθαρᾶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδῶρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτόκε πάναγνε· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περικειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδές, σαφῶς διέλυσε.

Αἶνοι Ἦχος πλ. β'

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἤνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν Προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν Ἀνάστασιν.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προήλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχνίαν σου φιλάνθρωπε.

Ὡ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προήλθεν ὁ Βασιλεὺς· ἢ ὡς νεκρὸν παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδούντες· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ μυροφόροι Γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα βαστάζουσαι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτησαν, εὖρον δὲ φωτοφόρον Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς, αὐτὰς φθεγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θνητὸν ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγεῖλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον ἁρμονίαν, ἐν ἧ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Μακάριοι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς ὁ μόνος φιλόστοργος.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, Ληστήν βοῶντα· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἰδοὺ πύλας, καὶ μοχλοὺς συντριψᾶς Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Μυροφόροι, ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι, τοῦ Ἀγγέλου κραυγάζοντος ἤκουον· Χριστὸς ἀνέστη, φωτίσας τὰ σύμπαντα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἐν ξύλῳ, τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντα, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα...

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, λέγοντες· Τριάς ἅγια, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.